

наблюдаваше какво ще стане. Убождането ми причини лека болка и азъ почнахъ да плача, защото знаехъ, че на другия день това пакъ ще се повтори и ще ме боли. Но Пастѣоръ ми подари една голѣма кутия съ бонбони и азъ се успокоихъ“.

Следъ това на момчето правѣли инжекции всѣки день — до 16 юлий. Самъ Пастѣоръ въ продължение на 10 дни не мигналъ. Госпожа Пастѣоръ презъ всичкото време положила много грижи за здравето на своя мжжъ. Той билъ много неспокоенъ и нервенъ, защото

Пастѣоръ при животнитѣ, съ които прави опити

не знаелъ, какъвъ резултатъ ще се добие отъ тоя пръвъ опитъ, но тя го успокоявала и вѣрвала, че тая първа инжекция непременно ще има успѣхъ.

Нощта на 16 срещу 17 юлий детето прекарало вече спокойно. Тая нощъ оправдала надеждитѣ на госпожа Пастѣоръ и направила името на нейния великъ мжжъ знаменито по цѣлъ свѣтъ. Малкиятъ Жозефъ билъ спасенъ, и човѣчеството вече нѣмало защо да се бои отъ побѣсняването. Лѣкарството било изнамѣрено.